

Kanne 7.6.2018 – Kreikka v. komissio

(Asia T-295/18)

(2018/C 249/50)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou ja E. Chroni)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettiin varainhoitovuosia 2011–2014 koskeneen tarkastuksen seurauksena Helleenien tasavallalle aiheutuneet menot, joiden (bruttomääräinen) yhteismäärä oli maaseuturahaston osalta 17 869 131,75 euroa (vaikutus talousarvioon 14 857 076,98 euroa), jotka suoritettiin ja ilmoitettiin toimenpiteiden 125A, 321 ja 322 (bruttomäärä 15 631 043,52 euroa ja vaikutus talousarvioon 12 618 988,75 euroa) ja toimenpiteen 123A (määrä 2 238 088,23 euroa) yhteydessä, ja maataloustukirahaston osalta 588 103,59 euroa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan Helleenien tasavallan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen. Ensimmäiset kuusi kanneperustetta koskevat maaseuturahastosta maksettavaan tukeen toimenpiteiden 125A, 321, 322 ja 123A osalta tehtyä rahoitusoikaisua, kun taas kaksi viimeistä kanneperustetta liittyvät asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ V osaston III luvun mukaisissa tarkastuksissa ilmenneiden väitettyjen puutteiden vuoksi tehtyihin oikaisuihin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan c alakohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, siihen, että komissio ylitti ajallisen toimivaltansa määräämällä riidanalaisista rahoitusoikaisuihin, ja komission riidanalaisen oikaisun laskentaperusteen määrittämisessä tekemään tosiseikkoja koskevaan arviointivirheeseen.
- 2) Toisella kanneperusteella vedotaan toissijaisesti ne bis in idem -periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen, hyvän hallinnon periaatteen, jäsenvaltion luottamuksensuojaa koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²⁾ 71 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan 1 kohdan, asetuksen (EY) N:o 1974/2006⁽³⁾ 43 artiklan, komission hyväksymän maaseudun kehittämissuunnitelman (2007–2013) sekä asetuksen (EU) N:o 65/2011⁽⁴⁾ 24 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten rikkomiseen, oikeusperusteen puuttumiseen ja perustelujen puutteellisuuteen sekä tosiseikkoja koskevaan arviointivirheeseen suoritettuna 10 prosentin suuruisen kiinteämääräisen rahoitusoikaisun osalta, kun otetaan huomioon se, että hallintoviranomainen käytti kantajan mukaan toimivaltaansa täysin lainmukaisesti.
- 4) Neljännellä kanneperusteella väitetään kolmanteen kanneperusteeseen nähden toissijaisesti, että suhteellisuusperiaatetta ja jäsenvaltion luottamuksensuojaa koskevaa periaatetta loukattiin, että 8.6.2015 päivätyistä asiakirjoista VI/5339/1997 ja C(2015) 3675 ilmeneviä suuntaviivoja ei noudatettu ja että sovellettua 10 prosentin kiinteämääräistä korjausta ei perusteltu riittävästi.
- 5) Viides kanneperuste koskee asetuksen (EY) N:o 65/2001 24 artiklan 2 kohdan rikkomista, tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä, sitä, miten hallintoviranomainen arvioi tukihakemuksia, koskeviin väitettyihin virheisiin liittyvien perustelujen puutteellisuutta ja arvioinnin valvonnassa havaittuja puutteita sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

- 6) Kuudes kanneperuste koskee asetuksen (EY) N:o 65/2001 24 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomista, suhteellisuusperiaatteen loukkaamista, tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä ja perustelujen riittämättömyyttä menojen asianmukaisuutta koskevan arvioinnin väitetyn puuttumisen osalta.
- 7) Seitsemännelle kanneperusteella vaaditaan varainhoitovuosia 2011–2013 koskevan rahoitusoikaisun kumoamista sillä perusteella, että oikaisulla ei ollut oikeusperustetta ja se oli perusteeton. Lisäksi oikaisu oli kantajan mukaan erityisesti vuoden 2013 osalta hyvän hallinnon periaatteen vastainen.
- 8) Kahdeksannella kanneperusteella, joka jakautuu viiteen erilliseen osaan, väitetään, että riidanalainen oikaisu määritti komission tekemän virheellisen tosiseikkojen arvioinnin seurauksena, että sitä ei ole perusteltu lainkaan ja että sillä loukattiin Helleenien tasavallan puolustautumisoikeuksia.

- ⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549).
- ⁽²⁾ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20.9.2005 annettu neuvoston asetukset (EU) N:o 1698/2005 (EUVL 2005, L 277, s. 1).
- ⁽³⁾ Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 15.12.2006 annettu komission asetukset (EY) N:o 1974/2006 (EUVL 2006, L 368, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 27.1.2011 annettu komission asetukset (EU) N:o 65/2011 (EUVL 2011, L 25, s. 8).

Kanne 7.5.2018 – Banco Comercial Português ym. v. komissio

(Asia T-298/18)

(2018/C 249/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Banco Comercial Português (Porto, Portugali), Banco ActivoBank S.A. (Lissabon) ja Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lissabon) (edustajat: asianajajat C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprévotte, A. Champsaur ja D. Oda)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission 11.10.2017 antaman päätöksen C(2017/N) (valtiontuki SA.49275) siltä osin, kuin siinä katsotaan, että ehdollinen pääomajärjestelysopimus, josta Portuguese Resolution Fund (jäljempänä Resolution Fund) ja Lone Star group (jäljempänä Lone Star) sopivat ja joka tuli niiden välillä voimaan siinä yhteydessä, jossa ensin mainittu myi Novo Banco, S.A:n (jäljempänä Novo Banco) viimeksi mainitulle, oli yhteismarkkinoille soveltuvaa valtiontukea

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.